

Gudstjeneste i Skævinge & Lille Lyngby Kirke
den 20. aug. 2017 Velkomst for konf. Gudstj tilrettelagt for
dem. Bibeloverrækkelse
Kirkedag: 10.s.e.Trin/A
Tekst: 5 Mos 6,4-9; 1 Kor 12,1-11; Luk 19,41-48
Salmer:
SK: 749 * 192 * 70 * 369 * 208 * 752,4
LL: 749 * 192 * 369 * 208 * 752,4

Prædiken delvis i stikordsform

GT-læsning. Den jødiske credo

Guds ord være præsent. Guds ord gøres til deres ord = leve efter dem, i dem og af dem. Guds vilje=deres vilje.

Sammensmeltning af ånd og handling, af tro og kultur. Troen sætter sig spor i handling, og handling afspejler og styrker troen. Troen på Gud Herren, som skal elskes af hele dit hjerte, af hele din sjæl og styrke. Samf bygges på troen.

Jesus i NT revser Jrslm for at have brudt denne smh. Der er ikke smh ml tro og handling/kultur. Templet billede herpå: bedehus vs røverkule. Samf bygget på tro gået i stykker.

Jesus stiller dem i udsigt, at når troen rives fra et samfund, går det en grum tid i møde.

Ikke samfundet Jesus revser, for et samf kan ikke være troende; men det kan bygges og bebos af troende.

Der er noget profetisk over disse ord. Noget tragisk. Jesu ord rammer også vores tid og vores folk. Vi skal passe på, at ordene ikke rammer os og vort samf katastrofalt, hvis ikke det allerede er sket. Det tror jeg, men der er redning ud af faren – om end den nok er mere teoretisk end reel.

Vi bor i et kristent land – hævdes det. Vi bygger vort land på den kristne kulturarv hedder det. Og det bruger vi mest til at kaste i hovedet på muslimerne, når rabiate muslimer ønsker vores lovgivning/kultur ændret til fordel for deres, eller når de ikke vil indordne sig. Ellers betyder det kun noget ved højtiderne.

Og her sker to fejl:

1) Et land kan ikke være kristent. Det kan være beboet af kristne; men landet kan ikke være kristent.

2) Vi har løsrevet tro og kultur fra hinanden. Vores kristenhed består i næstekærlighed. Dét er vores kristne kultur. Men troen på Gud Herren af hele hjertet... eksisterer ikke som et grundprincip i vort land. Dét er en privat sag, hævdes det. Og det er det for så vidt også.

Men, hvis ikke der er tilstrækkeligt mange, der har troen, så farves landet heller ikke af tro, og det går en grum tid i møde, som Jrslm.

Vi har gjort Guds hus, kirke og tro, til et kulturhus og ikke et bedehus. Da Jesus gjorde opmærksom på dette, søgte de at rydde ham af vejen. Når der i dag gøres opmærksom på dette, så gendrives og modarbejdes det ligeså, eller ties ihjel.

Krstd er en privat sag. Privat i egenskab af individualitet og ikke af flokmentalitet. Der er Jesu ord en påmindelse/formaning til os om at gøre vort liv til et bedehus og ikke en røverkule/kulturhus.

Derfor skal vi tage GTs ord til os om at huske på Guds ord, bruge Guds ord, leve i dem, af dem og med dem i bøn, bibellæsning, gudstj osv. Men modsat GT, så er de ord, vi skal have præsente og som skal knytte ånd og handling/tro og kultur

sammen i vore liv, det er Jesu ord. Men Jesus har brugt de samme ord i det dobbelte kærlighedsbud.

Lige inden dagens ord i GT hedder det, at således skal du gøre, og det vil gå dig vel. Deri er velsignelse. Således går det os, når vi gør efter Jesu ord. Så går det os vel i tid og evighed.

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud, Fader, Søn og Helligånd, du, som var, er og bliver én sand treenig Gud, højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed. Amen